ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1959

Vyhlásené: 17.06.1959 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

31

Vyhláška ministra zahraničných vecí

z 30. apríla 1959

o Zmluve medzi Československou republikou a Rumunskou ľudovou republikou o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach

Dňa 25. októbra 1958 v Prahe sa dojednala Zmluva medzi Československou republikou a Rumunskou ľudovou republikou o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach.

Národné zhromaždenie prejavilo so Zmluvou súhlas 11. decembra 1958 a prezident republiky ju ratifikoval 26. februára 1959. Ratifikačné listiny sa vymenili v Bukurešti 20. marca 1959.

Podľa svojho článku 79 Zmluva nadobudla účinnosť 20. aprílom 1959.

České znenie Zmluvy sa vyhlasuje v Prílohe Zbierky zákonov.*)

David v. r.

ZMLUVA MEDZI ČESKOSLOVENSKOU REPUBLIKOU A RUMUNSKOU ĽUDOVOU REPUBLIKOU O PRÁVNEJ POMOCI V OBČIANSKYCH, RODINNÝCH A TRESTNÝCH VECIACH

Prezident Československej republiky

a

Prezídium Veľkého národného zhromaždenia Rumunskej ľudovej republiky vedení prianím čo najviacej upevniť priateľské zväzky medzi oboma krajinami a národmi a rozvíjať spoluprácu na poli právnych stykov rozhodli sa uzavrieť Zmluvu o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach a za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej republiky
dr. Václava Škodu,
ministra spravodlivosti,

Prezídium Veľkého národného zhromaždenia Rumunskej ľudovej republiky
Vasila Dumitresca,
námestníka ministra zahraničných vecí, ktorí vymenivší si plnomocenstvá a zhľadavší ich v dobrej a náležitej forme dohodli sa na tomto:

ČASŤ I
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1
Právna ochrana

1. Občania a právnické osoby (ďalej len „občania“) jednej Zmluvnej strany požívajú na území druhej Zmluvnej strany rovnakú právnu ochranu, pokiaľ ide o ich osobné a majetkové práva, ako vlastní občania.
2. Občania jednej Zmluvnej strany majú slobodný a nerušený prístup k súdom, prokuratúram a štátnym notárstvam (ďalej len „justičné úrady“), ako aj k iným úradom druhej Zmluvnej strany, do právomoci ktorých patria občianskoprávne, rodinné a trestné veci, môžu pred nimi vystupovať a podávať návrhy a žaloby za rovnakých podmienok ako občania tejto Zmluvnej strany.

Článok 2
Poskytovanie právnej pomoci

1. Justičné úrady oboch Zmluvných strán si v občianskoprávnych, rodinných a trestných veciach poskytujú navzájom právnu pomoc.
2. Justičné úrady poskytujú právnu pomoc aj iným úradom, do právomoci ktorých patria veci uvedené v odseku 1.

Článok 3
Spôsob styku

1. Pri poskytovaní právnej pomoci sa justičné úrady oboch Zmluvných strán stýkajú prostredníctvom svojich ústredných orgánov, pokiaľ v tejto Zmluve sa neustanovuje niečo iné.
2. Iné úrady, do právomoci ktorých patria veci práva občianskeho alebo rodinného, stýkajú sa s justičnými úradmi druhej Zmluvnej strany prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti.

Článok 4
Rozsah právnej pomoci

Zmluvné strany si navzájom poskytujú právnu pomoc vykonávaním jednotlivých procesných úkonov, najmä obstarávaním, spisovaním a zasielaním písomností, vykonávaním prehľadaní a

zexekvovaní, zasielaním a vydávaním vecných dôkazov a vykonávaním dôkazov znalcami, výsluchom obvinených, svedkov, znalcov, strán a iných osôb, vykonávaním miestnej ohliadky, ako aj doručovaním písomností.

Článok 5

Jazyk používaný pri poskytovaní právnej pomoci

1. Justičné úrady a iné úrady Zmluvných strán používajú vo vzájomných stykoch svoj jazyk alebo ruský jazyk.
2. Písomnosti pripojené k žiadosti o poskytnutie právnej pomoci sa musia obstarať overeným prekladom do jazyka dožiadanej Zmluvnej strany.
3. Vybavenie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci sa vykoná v jazyku dožiadanej Zmluvnej strany.

Článok 6

Obsah žiadosti o poskytnutie právnej pomoci

Žiadosť o poskytnutie právnej pomoci musí obsahovať tieto údaje:

a) označenie dožadujúceho úradu;

b) označenie dožiadaného justičného úradu;

c) označenie veci, v ktorej sa žiada o právnu pomoc;

d) mená a priezviská účastníkov, obvinených, obžalovaných alebo odsúdených, ich štátnu príslušnosť, povolanie a bydlisko alebo pobyt; u právnických osôb názov a sídlo;

e) mená, priezvisko a adresy ich zástupcov;

f) potrebné údaje o predmete dožiadania a v trestných veciach i opis činu.

Článok 7

Spôsob vybavenia

1. Pri vybavovaní žiadosti o poskytnutie právnej pomoci použije dožiadaný úrad právne predpisy svojho štátu. Na žiadosť môže dožiadaný úrad použiť predpisy o konaní dožadujúcej Zmluvnej strany, pokiaľ nie sú v rozpore s právnym poriadkom jeho štátu.
2. Ak nie je dožiadaný úrad pre vybavenie žiadosti kompetentný, postúpi žiadosť z úradnej povinnosti kompetentnému úradu a upovedomí o tom zároveň dožadujúci úrad.
3. Ak bude dožiadaný úrad o to požiadaný, oznámi včas dožadujúcemu úradu, kedy a kde sa žiadosť o poskytnutie právnej pomoci vybaví.
4. Po vybavení žiadosti zašle dožiadaný úrad dožadujúcemu úradu príslušné písomnosti. Ak právnu pomoc nebolo možno poskytnúť, dožiadaný úrad vráti písomnosti dožadujúcemu úradu a zároveň mu oznámi prekážky, ktoré zabránili vybaveniu žiadosti.

Článok 8

Forma písomností

Písomnosti, ktoré sa zasielajú na základe tejto Zmluvy, budú mať úradnú pečiatku.

Článok 9

Nedotknuteľnosť svedkov a znalcov

1. Svedok alebo znalec, ktorý sa na predvolanie doručené úradom dožiadanej Zmluvnej strany ustanoví pred úrad dožadujúcej Zmluvnej strany, nesmie sa bez ohľadu na svoje štátne občianstvo na jej území trestne stíhať ani vziať do väzby, ani na ňom sa nesmie vykonať trest pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred prekročením štátnych hraníc.
2. Túto záruku ale stratí svedok alebo znalec, ak neopustí územie dožadujúcej Zmluvnej strany do týždňa po tom, keď mu vyslúchajúci úrad oznámil, že jeho prítomnosť už nie je potrebná. Do tejto lehoty sa nezapočítava doba, po ktorú svedok alebo znalec nemohol územie dožadujúcej Zmluvnej strany opustiť z dôvodov, ktoré nezávisia od jeho vôle.

Článok 10

Doručovanie písomností

1. Dožiadaný justičný úrad doručí písomnosti podľa zákonných predpisov platných na území jeho štátu, ak tieto písomnosti sú spísané v jeho jazyku alebo ak je k nim pripojený overený preklad. Inak doručí dožiadaný justičný úrad písomnosti adresátu, len pokiaľ je ochotný dobrovoľne ich prijať.
2. Overenie prekladu vykonáva úradný tlmočník alebo dožadujúci úrad alebo diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad jednej Zmluvnej strany.
3. Žiadosť o doručenie musí obsahovať presnú adresu príjemcu a označenie písomnosti, ktorá sa má doručiť.
4. Ak nemožno vykonať doručenie na adresu, ktorá je uvedená v žiadosti, dožiadaný justičný úrad urobí z úradnej povinnosti opatrenie potrebné na zistenie adresy.

Článok 11

Doklad o doručení

Doklad o doručení sa zhotoví podľa predpisov o doručovaní písomností platných na území dožiadanej Zmluvnej strany.

Článok 12

Doručovanie písomností vlastným štátnym občanom

Obe Zmluvné strany sú oprávnené doručovať písomnosti vlastným štátnym občanom svojimi diplomatickými zastupiteľstvami alebo konzulárnymi úradmi.

Článok 13

Dôkazná moc listín

1. Listiny, ktoré boli na území jednej Zmluvnej strany zhotovené alebo overené štátnym orgánom alebo úradnou osobou v jej pôsobnosti vo forme určenej platnými zákonmi a majú úradnú pečiatku, majú dôkaznú moc na území druhej Zmluvnej strany bez ďalšieho overenia. To platí aj pre podpisy, ktoré sú overené podľa zákonných predpisov jednej Zmluvnej strany.
2. Listiny, ktoré na území jednej Zmluvnej strany sa považujú za verejné, majú aj na území druhej Zmluvnej strany dôkaznú moc verejných listín.

Článok 14

Trovy právnej pomoci

1. Dožiadaná Zmluvná strana nebude požadovať úhradu trov vzniknutých z poskytnutia právnej pomoci. Zmluvné strany znášajú samy všetky trovy vzniknuté z poskytnutia právnej pomoci na ich území, a to aj trovy spojené s vykonávaním dôkazov.
2. Dožiadaný justičný úrad oznámi dožadujúcemu úradu výšku vzniknutých trov. Ak dožadujúci úrad tieto trovy vyberie od osoby povinnej na úhradu, zostanú Zmluvnej strane, ktorej úrad ich vybral.

Článok 15

Odmietnutie právnej pomoci

Právnu pomoc možno odmietnuť, ak by sa jej poskytnutie mohlo dotknúť spoločensko-hospodárskeho zriadenia dožiadanej Zmluvnej strany.

Článok 16

Informácie o právnych otázkach

Ministerstvá spravodlivosti a generálne prokuratúry oboch Zmluvných strán si navzájom poskytnú na žiadosť informácie o právnych otázkach.

ČASŤ II
OSOBITNÉ USTANOVENIA

HLAVA I
Právna pomoc v občianskych a rodinných veciach

ODDIEL I
Trovy konania

Článok 17

Štátnym občanom jednej Zmluvnej strany, ktorí vystupujú pred súdmi druhej Zmluvnej strany, pokiaľ majú bydlisko na území jednej z oboch Zmluvných strán, nemožno uložiť zloženie žalobnej zábezpeky z toho dôvodu, že sú cudzinci alebo že nemajú bydlisko, pobyt alebo sídlo na území Zmluvnej strany, ktorej patrí dožiadaný súd.

Článok 18

Občania jednej Zmluvnej strany požívajú na území druhej Zmluvnej strany oslobodenie od poplatkov a iných trov konania, ako aj bezodplatnú právnu pomoc v rovnakej miere a za rovnakých podmienok ako vlastní občania.

Článok 19

1. Potvrdenie o osobných pomeroch, ako aj o pomeroch rodinných, zárobkových a majetkových, potrebné na oslobodenie od poplatkov a iných trov konania, vydá kompetentný orgán Zmluvnej strany, na území ktorej má žiadateľ bydlisko alebo pobyt.
2. Ak nemá navrhovateľ na území žiadnej zo Zmluvných strán bydlisko ani pobyt, postačí potvrdenie vydané alebo overené diplomatickým zastupiteľstvom alebo konzulárnym úradom jeho štátu.
3. Orgán, ktorý má rozhodnúť o žiadosti za oslobodenie od poplatkov a iných trov konania, môže si vyžiadať ďalšie údaje.

Článok 20

1. Občan jednej Zmluvnej strany, ktorý chce požiadať o oslobodenie od poplatkov a iných trov konania, ako aj o bezodplatnú právnu pomoc u kompetentného orgánu druhej Zmluvnej strany, môže túto žiadosť podať ústne na justičnom úrade príslušnom podľa jeho bydliska alebo pobytu. Tento úrad spíše o tom zápisnicu a zašle ju spolu s listinami uvedenými v článku 19 ods. 1 tejto Zmluvy justičnému úradu druhej Zmluvnej strany.
2. Súčasne so žiadosťou o oslobodenie od poplatkov alebo iných trov konania možno zaslať návrh na začatie konania o žalobe alebo iného konania, ako aj ďalšie písomnosti predložené navrhovateľom.

ODDIEL II
OSOBNÝ STAV A RODINNÉ PRÁVO

Článok 21

Právna spôsobilosť osoby

Právna spôsobilosť osoby sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej je osoba občanom.

Článok 22

Uzavretie manželstva

1. Forma uzavretia manželstva sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, na území ktorej sa manželstvo uzaviera.

2. Manželstvo možno uzavrieť aj pred diplomatickým alebo konzulárnym zástupcom, ak sú oba snúbenci občanmi Zmluvnej strany, ktorej patrí diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad. Forma uzavretia manželstva sa v tomto prípade spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej patrí diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad.
3. Spôsobilosť uzavrieť manželstvo (základné podmienky pre uzavretie manželstva) sa spravuje pre každého zo snúbencov právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej je občanom.

Článok 23

Osobné a majetkové pomery manželov

1. Osobné a majetkové pomery manželov sa spravujú právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej sú občanmi.
2. Ak je jeden z manželov občanom jednej Zmluvnej strany a druhý manžel občanom druhej Zmluvnej strany, spravujú sa ich osobné a majetkové pomery právnym poriadkom tej Zmluvnej strany, na území ktorej majú manželia spoločné bydlisko.
3. Ak v prípade uvedenom odseku 2 jeden z manželov býva na území jednej Zmluvnej strany a druhý manžel na území druhej Zmluvnej strany, spravujú sa ich osobné a majetkové pomery právnym poriadkom tej Zmluvnej strany, na území ktorej mali manželia posledné spoločné bydlisko.

Článok 24

Rozvod

1. Ak majú oba manželia štátne občianstvo jednej Zmluvnej strany a bývajú v čase podania návrhu na rozvod na území druhej Zmluvnej strany, spravuje sa rozvod manželstva právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanmi manželia sú. Kompetentné sú súdy oboch Zmluvných strán. V prípade však, že jeden z manželov býva v čase podania návrhu na rozvod na území jednej Zmluvnej strany a druhý manžel na území druhej Zmluvnej strany, sú kompetentné súdy tej Zmluvnej strany, ktorej občanmi sú manželia.
2. Ak je v čase podania návrhu na rozvod jeden manžel občanom jednej Zmluvnej strany a druhý manžel občanom druhej Zmluvnej strany a bývajú buď na území tej istej Zmluvnej strany, alebo jeden na území jednej Zmluvnej strany a druhý na území druhej Zmluvnej strany, sú pre rozvod kompetentné súdy oboch Zmluvných strán. Súdy použijú právny poriadok svojho štátu.

Článok 25

Neplatnosť manželstva

1. Určenie, že tu nie je manželstvo (zistenie neplatnosti) alebo vyslovenie neplatnosti (zrušenia) manželstva pre porušenie formy uzavretia sa spravuje právnym poriadkom platným v mieste, kde sa manželstvo uzavrelo, avšak v prípade uzavretia manželstva podľa článku 22 ods. 2 právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej patrí diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad.
2. Určenie, že tu nie je manželstvo (zistenie neplatnosti) alebo neplatnosť (zrušenie) manželstva pre nedostatok spôsobilosti uzavrieť manželstvo (porušenie základných podmienok pre uzavretie manželstva) sa vysloví na základe právneho poriadku, ktorý sa mal použiť podľa článku 22 ods. 3.
3. Pre určenie príslušnosti sa použijú obdobne ustanovenia článku 24.

Právne pomery medzi rodičmi a deťmi

Článok 26

Vo veciach zapretia, ako aj zistenia otcovstva a zapretia i zistenia materstva, rovnako ako určenie, či dieťa pochádza z určitého manželstva, sa použije právny poriadok Zmluvnej strany, ktorej občanom je dieťa.

Článok 27

Právne pomery medzi dieťaťom narodeným mimo manželstva a jeho matkou z jednej strany a jeho otcom z druhej strany sa spravujú právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom je dieťa.

Článok 28

1. Na rozhodnutie vecí týkajúcich sa právnych pomerov uvedených v článkoch 26 a 27 sú kompetentné súdy Zmluvnej strany, ktorej občanom je dieťa.
2. Ak navrhovateľ i odporca majú bydlisko na území rovnakej Zmluvnej strany, sú kompetentné i súdy tejto Zmluvnej strany, avšak pri zachovaní ustanovení článku 26 alebo 27.

Článok 29

Vyhlásenie za nezvestného alebo mŕtveho

1. Pre vyhlásenie osoby za nezvestnú alebo mŕtvu a pre konanie o dôkaze smrti sú kompetentné justičné úrady Zmluvnej strany, ktorej občanom bola táto osoba v dobe, keď bola podľa posledných zpráv ešte nažive.
2. Napriek tomu justičné úrady Zmluvnej strany na žiadosť osôb, ktoré bývajú na jej území, sú kompetentné vyhlásiť za nezvestného alebo mŕtveho alebo vykonať konanie o dôkaze smrti občana druhej Zmluvnej strany, ak podľa právneho poriadku platného pre justičný úrad, na ktorý sa obracajú, majú tieto osoby právo takúto žiadosť podať.
3. Vo veciach uvedených v odseku 1 a 2 použijú justičné úrady Zmluvných strán právny poriadok svojho štátu.

Poručenstvo a opatrovanstvo

Článok 30

1. Vo veciach poručenstva a opatrovanstva nad občanmi Zmluvných strán sú príslušné, pokiaľ v tejto Zmluve sa neustanovuje niečo iné, úrady Zmluvnej strany, ktorej občanom je osoba, ktorej sa má zriadiť poručníctvo alebo opatrovníctvo.
2. Zriadenie alebo zánik poručníctva alebo opatrovníctva sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom je osoba, pre ktorú sa má zriadiť poručníctvo alebo opatrovníctvo.
3. Právne pomery medzi poručníkom alebo opatrovníkom a chránencom sa spravujú právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej patrí úrad, ktorý zriadil poručníctvo alebo opatrovníctvo.
4. Povinnosť prijať poručníctvo alebo opatrovníctvo sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom je osoba, ktorá sa má stať poručníkom alebo opatrovníkom.

Článok 31

1. Ak sa majú vykonať poručnícke alebo opatrovnícke opatrenia na ochranu záujmov občana jednej Zmluvnej strany, ktorého bydlisko, pobyt alebo majetok je na území druhej Zmluvnej strany, upovedomí úrad tejto Zmluvnej strany bezodkladne úrad príslušný podľa článku 30 ods. 1.
2. V neodkladných prípadoch môže úrad druhej Zmluvnej strany urobiť opatrenie sám podľa svojho právneho poriadku, musí ale ihneď upovedomiť úrad príslušný podľa článku 30 ods. 1. Takéto opatrenia zostanú v platnosti až do iného rozhodnutia tohto úradu.

Článok 32

1. Úrad príslušný podľa článku 30 ods. 1 môže preniesť poručenstvo alebo opatrovanstvo na úrad druhej Zmluvnej strany, ak chránenec má na území tejto Zmluvnej strany bydlisko, pobyt alebo majetok. Prenesenie poručenstva alebo opatrovanstva sa stane účinným, keď dožiadaný úrad poručenstvo alebo opatrovanstvo prevezme a dožadujúci úrad o tom upovedomí.
2. Úrad, ktorý prevzal podľa odseku 1 poručenstvo alebo opatrovanstvo, vedie ho podľa právneho poriadku svojho štátu. Použije ale, pokiaľ ide o spôsobilosť na práva a povinnosti alebo o

spôsobilosť na právne úkony, práva Zmluvnej strany, ktorej občanom je chránenec. Na rozhodnutia, ktoré sa týkajú osobného stavu, nie je oprávnený.

Článok 33
Osvojenie

1. Osvojenie, ako aj jeho skončenie, zistenie neplatnosti alebo zrušenie sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom je osvojiteľ v dobe osvojenia, skončenia, zistenia neplatnosti alebo zrušenia osvojenia.
2. Ak je dieťa občanom druhej Zmluvnej strany, je potrebné na osvojenie i privolenie tejto Zmluvnej strany. Ak je to potrebné podľa právneho poriadku tejto Zmluvnej strany, treba vyžiadať i súhlas osvojenca, jeho zákonného zástupcu alebo poručenských orgánov.
3. Ak dieťa osvojujú manželia, z ktorých jeden je občanom jednej Zmluvnej strany a druhý občanom druhej Zmluvnej strany, spravuje sa osvojenie, skončenie, zistenie neplatnosti alebo zrušenie osvojenia právnym poriadkom oboch Zmluvných strán.
4. Vo veciach osvojenia, ako aj skončenia, zistenia neplatnosti alebo zrušenia osvojenia je príslušný úrad Zmluvnej strany, ktorej občanom je osvojiteľ v dobe osvojenia, skončenia, zistenia neplatnosti alebo zrušenia osvojenia. V prípade uvedenom v odseku 3 je príslušný úrad tej Zmluvnej strany, v obvode ktorého manželia majú alebo mali svoje spoločné bydlisko alebo pobyt.

ODDIEL III
ZASIELANIE MATRIČNÝCH A INÝCH DOKLADOV

Článok 34

1. Úrady jednej Zmluvnej strany zašlú na žiadosť úradov druhej Zmluvnej strany prostredníctvom svojich ústredných orgánov výpisy z matrík, školské vysvedčenia a pracovné doklady občanov dožadujúcej Zmluvnej strany.
2. V žiadosti sa označia potrebné údaje. Písomnosti sa spíšu v jazyku dožiadanej Zmluvnej strany a zašlú sa bezodplatne.

ODDIEL IV
USTANOVENIA O DEDIČSTVE

Článok 35
Zásada rovnakého postavenia

1. Občania jednej Zmluvnej strany sú čo do spôsobilosti vyhotoviť alebo zrušiť závet o majetku, ktorý je na území druhej Zmluvnej strany, alebo o právach, ktoré sa tam majú uplatniť, ako aj čo do spôsobilosti nadobúdať dedičstvom alebo odkazom takýto majetok alebo také práva, postavení na roveň občanom druhej Zmluvnej strany. Majetok a práva prechádzajú na ne za podmienok určených pre vlastných občanov žijúcich na území tejto Zmluvnej strany.
2. Osvedčenie o právnych pomeroch dedičských, najmä potvrdenie o nadobudnutí dedičstva alebo osvedčenie vykonávateľa závetu, ktoré vydal kompetentný orgán jednej Zmluvnej strany, majú tú istú dôkaznú moc na území druhej Zmluvnej strany.

Článok 36
Dedičské právo

1. Dedenie hnuteľností sa spravuje právnym poriadkom tej Zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase smrti.
2. Dedenie nehnuteľností sa spravuje právnym poriadkom tej Zmluvnej strany, na území ktorej sú nehnuteľnosti.

Článok 37

Odúmrť

Hnuteľná odúmrť pripadá štátu, ktorého občanom bol poručiteľ v čase smrti, nehnuteľná odúmrť potom štátu, na území ktorého je nehnuteľnosť.

Článok 38

Závet

1. Spôsobilosť vyhotoviť alebo zrušiť závet, ako aj právne účinky vád vôle spravujú sa právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase urobenia alebo zrušenia závetu. Tento právny poriadok je aj rozhodný pre určenie, ktoré druhy poriadku na prípad smrti sú prípustné.
2. Forma vyhotovenia a zrušenia závetu sa spravuje právnym poriadkom Zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase vyhotovenia alebo zrušenia závetu; stačí ale, ak sa zachovala forma právneho poriadku Zmluvnej strany, na území ktorej sa tieto úkony urobili.

Článok 39

Právomoc v dedičských veciach

1. Začatie, ako aj ďalšie konanie o prejednaní hnuteľného dedičstva prislúcha bez ujmy ustanovenia odseku 4 justičným úradom Zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase smrti.
2. Začatie, ako aj ďalšie konanie o prejednaní nehnuteľného dedičstva prislúcha justičným úradom Zmluvnej strany, na území ktorej nehnuteľnosti sú.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia obdobne i pre určenie právomoci v dedičských sporoch.
4. Ak je celé hnuteľné dedičstvo po občanovi jednej Zmluvnej strany na území druhej Zmluvnej strany a ak s tým súhlasia všetci dedičia a odkazovníci, prechádza na návrh ktoréhokoľvek z nich alebo inej osoby, ktorá má právo k dedičstvu, právomoc na prejednanie na justičné úrady tejto druhej Zmluvnej strany.

Článok 40

Oznamovanie úmrtia

1. Ak zomrie na území jednej Zmluvnej strany občan druhej Zmluvnej strany, upovedomí kompetentný úrad bezodkladne diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad tejto druhej Zmluvnej strany o úmrtí a zároveň oznámi všetko, čo je mu známe o dedičoch a odkazovníkoch, o ich bydlisku a pobyte, o dedičstve a cene dedičstva, ako aj o tom, či tu je závet. To isté platí, ak sa dozvie kompetentný úrad jednej Zmluvnej strany o tom, že občan druhej Zmluvnej strany, ktorý zomrel na území tretieho štátu, zanechal majetok na území jeho štátu.
2. Ak sa diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad dozvie o úmrtí za podmienok odseku 1 skôr než príslušný úrad štátu jeho sídla, oznámi mu to, aby urobil potrebné opatrenia na zabezpečenie dedičstva.

Článok 41

Oprávnenie diplomatického zastupiteľstva alebo konzulárneho

úradu pri prejednávaní dedičstva

1. Vo všetkých dedičských veciach, ktoré sa vyskytnú na území jednej Zmluvnej strany, je diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad druhej Zmluvnej strany oprávnený, bez toho že by na to potreboval osobitné plnomocenstvo, zastupovať pred akýmikoľvek úradmi vlastných občanov, pokiaľ nie sú prítomní a pokiaľ si neustanovia splnomocnencov.
2. Ak zomrie občan jednej Zmluvnej strany pri ceste na území druhej Zmluvnej strany a ak tam nemal bydlisko ani pobyt, budú veci, ktoré mal u seba, odovzdané bez ďalšieho konania diplomatickému zastupiteľstvu alebo konzulárnemu úradu Zmluvnej strany pri zachovaní právnych predpisov o vývoze vecí alebo prevode peňažných súm.

Článok 42

Otvorenie závetu

Na otvorenie a vyhlásenie závetu je kompetentný justičný úrad Zmluvnej strany, na území ktorej je závet. Overený odpis závetu a zápisnice o stave a obsahu závetu, podľa okolností overený odpis zápisnice o otvorení a vyhlásení závetu a na žiadosť i prvopis závetu sa zašlú kompetentnému justičnému úradu druhej Zmluvnej strany, ak poručiteľ bol jej občanom alebo ak justičný úrad tejto Zmluvnej strany je kompetentný prejednať dedičstvo.

Článok 43

Opatrenia na zabezpečenie dedičstva

1. Úrady každej Zmluvnej strany urobia podľa svojho právneho poriadku opatrenia, ktoré sú nutné na zabezpečenie alebo pre správu dedičstva, ktoré na ich území zanechal občan druhej Zmluvnej strany.
2. O opatreniach, ktoré sa vykonali podľa odseku 1, upovedomia úrady každej Zmluvnej strany bezodkladne diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad druhej Zmluvnej strany; diplomatické zastupiteľstvo alebo konzulárny úrad môžu pri výkone týchto opatrení spolupôsobiť. Opatrenia, ktoré sa urobili podľa odseku 1, môžu sa na návrh diplomatického zastupiteľstva alebo konzulárneho úradu zmeniť alebo zrušiť a tie opatrenia, ktoré sa majú urobiť, môžu sa odložiť.
3. Úrad Zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ a ktorý je kompetentný podľa článku 39 ods. 1, môže navrhnúť, aby sa zrušili opatrenia urobené podľa odseku 1.

Článok 44

Vydanie dedičstva

Ak sa má hnuteľné dedičstvo alebo výťažok z predaja hnuteľného alebo nehnuteľného dedičstva po prejednaní dedičstva na území jednej Zmluvnej strany odovzdať dedičom alebo odkazovníkom, ktorí majú bydlisko alebo pobyt na území druhej Zmluvnej strany, odovzdá sa dedičstvo alebo výťažok z jeho predaja diplomatickému zastupiteľstvu alebo konzulárnemu úradu tejto druhej Zmluvnej strany, ak:

a) štátne notárstvo vyzvalo, ak sa tak ustanovuje v právnom poriadku Zmluvnej strany, kde dedičstvo je, veriteľov poručiteľa, aby do šiestich mesiacov prihlásili svoje pohľadávky;

b) všetky dedičské poplatky a všetky prihlásené pohľadávky sa zaplatili alebo zabezpečili;

c) kompetentné úrady dali súhlas, ktorý je prípadne potrebný, na vývoz dedičských vecí; zasielanie peňažných súm sa vykonáva podľa platných právnych predpisov devízových.

ODDIEL V

UZNANIE A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článok 45

Uznanie rozhodnutí nemajetkovej povahy

1. Právoplatné rozhodnutia nemajetkovej povahy justičných úradov a poručenských a opatrovanských orgánov jednej Zmluvnej strany majú právne účinky na území druhej Zmluvnej strany bez ďalšieho konania, ak justičný úrad ani poručenský, ani opatrovanský orgán tejto druhej Zmluvnej strany nevyniesol skoršie právoplatné rozhodnutie v tej istej veci, ani ak nemá výlučnú právomoc na základe tejto Zmluvy.
2. Ustanovenie odseku 1 sa použije i na rozhodnutia vynesené pred nadobudnutím účinnosti tejto Zmluvy.

Uznanie a výkon rozhodnutí o majetkových nárokoch

Článok 46

Obe Zmluvné strany uznávajú a na svojom území podľa ďalších ustanovení nariaďujú exekúciu:

a) právoplatných rozhodnutí o majetkových nárokoch vo veciach občianskeho a rodinného práva, ktoré boli vydané na území druhej Zmluvnej strany po nadobudnutí účinnosti tejto Zmluvy;

b) právoplatných súdnych rozhodnutí vydaných na území druhej Zmluvnej strany po nadobudnutí účinnosti tejto Zmluvy vo veciach trestných týkajúcich sa povinnosti nahradiť poškodenému škodu, ktorá sa mu spôsobila.

Článok 47

1. Na nariadenie exekúcie je príslušný súd Zmluvnej strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať.
2. Návrh na nariadenie exekúcie treba podať na súde, ktorý rozhodol vo veci v prvej stolici. Tento návrh treba postúpiť súdu, ktorý je kompetentný na nariadenie exekúcie. Návrh sa môže podať aj priamo na tomto súde.
3. K návrhu sa pripojí preklad do jazyka dožiadanej Zmluvnej strany overený podľa článku 10 ods. 2.

Článok 48

1. K návrhu na nariadenie exekúcie sa pripojí:
   a) úplné vyhotovenie rozhodnutia, ako aj potvrdenie o právoplatnosti rozhodnutia, pokiaľ to nevyplýva z rozhodnutia samotného;
   b) listiny v prvopise alebo overené odpisy listín, z ktorých vyplýva, že bolo včas, aspoň raz a zákonným spôsobom doručené predvolanie osobe, ktorej sa v rozhodnutí uložila nejaká povinnosť a ktorá sa konania nezúčastnila;
   c) preklady listín uvedených pod písm. a) a b) overené podľa článku 10 ods. 2.
2. Spolu s návrhom na nariadenie exekúcie môže sa urobiť aj návrh na výkon exekúcie.

Článok 49

1. Konanie o nariadení exekúcie a exekúcia sa vykonávajú podľa právneho poriadku Zmluvnej strany, na území ktorej dochádza k výkonu exekúcie.
2. O akýchkoľvek námietkach proti exekúcii rozhodne súd, ktorý exekúciu nariadil.

Článok 50

Odopretie uznania a výkonu

Uznanie rozhodnutia alebo nariadenia exekúcie môže sa odoprieť:

a) ak osoba, ktorá bola v rozhodnutí uznaná na povinnú, sa nezúčastnila konania, pretože jej alebo jej splnomocnencovi nebolo včas, aspoň raz a zákonným spôsobom doručené predvolanie alebo ak sa stalo predvolanie len verejnou vyhláškou;

b) ak je súdne rozhodnutie v rozpore s právoplatným skorším rozhodnutím vydaným medzi tými istými stranami, o tom istom nároku a z toho istého dôvodu súdom Zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať alebo exekúcia vykonať. Toto ustanovenie neplatí, ak podľa právneho poriadku platného pre súd, ktorý rozhoduje o žiadosti, skoršie rozhodnutie možno zmeniť alebo nahradiť iným rozhodnutím vzhľadom na to, že sa zmenili okolnosti, na základe ktorých sa skoršie rozhodnutie vydalo.

Článok 51

Súdne pokonávky

Ustanovenia článkov 46 až 50 sa použijú obdobne i na pokonávky uzavreté pred súdmi.

Exekúcia pre trovy súdneho konania

Článok 52

1. Ak bol účastník oslobodený od povinnosti zložiť žalobnú zábezpeku v zmysle článku 17, odsúdený právoplatným rozhodnutím na území jednej Zmluvnej strany na náhradu trov

súdneho konania druhého účastníka, nariadi kompetentný súd na území druhej Zmluvnej strany na návrh bezodplatne exekúciu na vymoženie týchto trov.

2. Trovami súdneho konania sa rozumejú i trovy vzniknuté vystavením potvrdenia, ako i trovy prekladu a overenia listín uvedených v článku 53.

Článok 53

1. Súd, ktorý nariaďuje exekúciu, sa obmedzí len na skúmanie okolností, či je rozhodnutie právoplatné.
2. K žiadosti o nariadenie exekúcie sa pripojí overený odpis časti rozhodnutí obsahujúci výrok o trovách, a ďalej potvrdenie, že rozhodnutie je právoplatné, ako aj overený preklad týchto listín.

Článok 54

1. Pokiaľ ide o vymáhanie trov súdneho konania preddavkovaných štátom, súd Zmluvnej strany, na území ktorej vznikla platobná povinnosť, požiada kompetentný súd druhej Zmluvnej strany, aby vymohol tieto trovy. Tento súd vykoná exekúciu a vybratú sumu dá k dispozícii diplomatickému zastupiteľstvu alebo konzulárnemu úradu druhej Zmluvnej strany.
2. K žiadosti sa pripojí overený odpis rozhodnutia, ktorým sa určuje výška trov súdneho konania, potvrdenie, že rozhodnutie je právoplatné, a overený preklad týchto listín.

Článok 55
Vydanie vecí

Vydanie vecí alebo odovzdanie peňažných súm veriteľovi, ktorý má bydlisko na území druhej Zmluvnej strany, sa vykonáva podľa zákonných predpisov platných pre vývoz vecí alebo odovzdanie peňažných súm.

Článok 56
Trovy exekučného konania

O trovách exekučného konania platí právny poriadok Zmluvnej strany, na území ktorej sa rozhodnutie vykonáva.

HLAVA II
Právna pomoc v trestných veciach

Článok 57
Povinnosť na vydanie

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že si na žiadosť vzájomne budú vydávať za podmienok tejto Zmluvy na vykonanie trestného konania alebo na výkon trestu osoby, ktoré sú na jej území.
2. Vydanie je prípustné len pre trestné činy, ktoré sú trestné podľa právnych poriadkov oboch Zmluvných strán trestom odňatia slobody v trvaní presahujúcom jeden rok (ďalej len „extradičné trestné činy“) a na výkon právoplatných rozhodnutí, ktorým sa vyslovil tento trest pre tieto trestné činy.

Článok 58
Odopretie vydania

K vydaniu nedôjde:

a) ak je vyžadovaná osoba občanom dožiadanej Zmluvnej strany;

b) pre trestný čin spáchaný na území dožiadanej Zmluvnej strany;

c) ak podľa právneho poriadku dožiadanej Zmluvnej strany sa nemôže začať trestné konanie alebo rozsudok sa nemôže vykonať vzhľadom na premlčanie alebo z iného zákonného dôvodu;

d) ak bola osoba, o vydanie ktorej sa žiada, na území dožiadanej Zmluvnej strany právoplatne odsúdená pre ten istý trestný čin alebo ak sa vydalo rozhodnutie alebo nariadenie o zastavení trestného konania.

Článok 59

Povinnosť na začatie trestného stíhania

1. Každá z oboch Zmluvných strán sa zaväzuje, že na žiadosť druhej Zmluvnej strany zavedie podľa vlastných právnych predpisov trestné stíhanie svojho občana, ktorý je v dostatočnej miere podozrelý, že na území druhej Zmluvnej strany spáchal extradičný trestný čin.
2. K žiadosti sa pripojí pamätný spis obsahujúci údaje o trestnom čine a všetky dôkazy o spáchaní trestného činu, ktoré sú poruke.
3. Dožiadaná Zmluvná strana je povinná oznámiť dožadujúcej Zmluvnej strane výsledok trestného konania.

Článok 60

Spôsob styku

Vo veciach vydávania a prevzatia trestného stíhania stýkajú sa ministerstvá spravodlivosti alebo generálne prokuratúry oboch Zmluvných strán priamo.

Článok 61

Listiny, ktoré sa pripoja k žiadosti o vydanie

K žiadosti o vydanie sa pripoja:

a) rovnopis rozkazu na zatknutie a k žiadosti o vydanie na výkon trestu rovnopis právoplatného rozsudku; tieto listiny musia obsahovať údaje o spáchanom trestnom čine, o mieste a čase spáchania trestného činu, ako aj o jeho právnej kvalifikácii; ak sa trestným činom spôsobila hmotná škoda, uvedie sa jej zistená alebo pravdepodobná výška;

b) znenie zákona dožadujúcej Zmluvnej strany, podľa ktorého sa trestný čin posudzuje;

c) pokiaľ možno údaje o štátnom občianstve osoby, o vydanie ktorej sa žiada, listiny a informácie o jej bydlisku alebo pobyte, údaje o jej osobných pomeroch, ako aj opis, fotografie a otlačky prstov.

Článok 62

Dodatočné objasnenie

1. Ak sú pochybnosti o spáchaní extradičného trestného činu, alebo ak neobsahuje žiadosť o vydanie všetky nutné údaje, môže dožiadaná Zmluvná strana požiadať o jej doplnenie, za tým účelom určí lehotu od jedného do dvoch mesiacov; túto lehotu možno na žiadosť dožadujúcej Zmluvnej strany zo závažných dôvodov predĺžiť.
2. Ak nepredloží dožadujúca Zmluvná strana v určenej lehote dodatočné údaje, môže dožiadaná Zmluvná strana zatknutú osobu prepustiť.

Vydávacia väzba

Článok 63

Po dôjdení žiadosti o vydanie urobí dožiadaná Zmluvná strana bezodkladne opatrenia na zatknutie vyžadovanej osoby.

Článok 64

1. Predbežne možno zatknúť osobu i pred dôjdením žiadosti o vydanie, ak o jej zatknutie požiadala dožadujúca Zmluvná strana. Žiadosť bude obsahovať poukaz na rozkaz na zatknutie alebo na právoplatné rozhodnutie vydané proti tejto osobe s oznámením, že žiadosť o vydanie sa odošle dodatočne. Žiadosť o predbežné zatknutie pred dôjdením žiadosti o vydanie sa môže urobiť poštou, telegraficky, telefonicky alebo rozhlasom.
2. Aj bez žiadosti podľa odseku 1 tohto článku môže sa vziať do väzby osoba, ktorá je dôvodne podozrelá, že spáchala na území druhej Zmluvnej strany extradičný trestný čin.
3. O predbežnom zatknutí vykonanom podľa odsekov 1 a 2 sa druhá Zmluvná strana ihneď upovedomí.

Článok 65

Osoba, ktorá bola zatknutá podľa článku 64, môže byť prepustená na slobodu, ak do jedného mesiaca odo dňa odoslania oznámenia o zatknutí nedôjde žiadosť o vydanie.

Článok 66
Odklad vydania

Ak sa proti osobe, o vydanie ktorej sa žiada, vedie trestné konanie alebo ak bola odsúdená pre iný trestný čin na území dožiadanej Zmluvnej strany, vydanie možno odložiť až do skončenia trestného konania, až do úplného výkonu trestu vysloveného súdom alebo až do prepustenia na slobodu, ku ktorému došlo pred odpykaním trestu.

Článok 67
Dočasné vydanie

1. Ak odklad vydania podľa článku 66 by mohol mať za následok uplynutie premlčacej doby určenej pre trestné stíhanie, alebo by mohol vážne poškodiť zistenie skutočností, osoba, o vydanie ktorej sa žiada, môže byť vydaná predbežne na základe odôvodnenej žiadosti.
2. Osoba, ktorá bola predbežne vydaná, bude vrátená po vykonaní procesných úkonov, pre ktoré bola vydaná.

Článok 68
Žiadosti o vydanie došlé od niekoľkých štátov

Ak dôjdu žiadosti o vydanie od niekoľkých štátov, dožiadaná Zmluvná strana určí, ktorému štátu sa osoba vydá.

Článok 69
Medze trestného stíhania

1. Bez súhlasu dožiadanej Zmluvnej strany nesmie byť vydaná osoba trestne stíhaná, ani nesmie byť na nej vykonaný trest, ani nesmie byť vydaná tretiemu štátu pre trestný čin spáchaný pred vydaním a pre ktorý nebola vydaná.
2. Súhlas nie je potrebný, ak vydaná osoba, ktorá nie je občanom Zmluvnej strany, na území ktorej je, neopustí územie tejto Zmluvnej strany do jedného mesiaca od skončenia trestného konania, a pri odsúdení od výkonu trestu, alebo ak sa vráti na jej územie. Do tejto lehoty sa nezapočítava doba, po ktorú vydaná osoba nemohla opustiť územie dožadujúcej Zmluvnej strany z dôvodov, ktoré sú nezávislé od jej vôle.

Článok 70
Vydanie

Dožiadaná Zmluvná strana je povinná oznámiť dožadujúcej Zmluvnej strane miesto a dobu vydania. Ak dožadujúca Zmluvná strana neprevezme osobu, ktorá má byť vydaná, do pätnásť dní od času určeného pre vydanie, možno túto osobu prepustiť na slobodu.

Článok 71
Opätovné vydanie

Ak vydaná osoba sa vyhne trestnému alebo súdnemu konaniu alebo výkonu trestu a vráti sa na územie dožiadanej Zmluvnej strany, bude na novú žiadosť vydaná, bez toho že by bolo treba predložiť listiny uvedené v článku 61 a 62.

Článok 72
Informácie o výsledkoch trestného konania

Zmluvné strany si navzájom oznámia informácie o výsledku trestného konania zavedeného proti vydaným osobám. Ak proti týmto osobám sa vydal právoplatný rozsudok, zašle sa aj odpis rozsudku.

Článok 73
Prevoz

1. Každá Zmluvná strana povolí na žiadosť previezť cez svoje územie osoby vydané druhej Zmluvnej strane tretím štátom.
2. Žiadosť o povolenie prevozu sa podáva a prejednáva podľa rovnakých pravidiel ako žiadosť o vydanie.
3. Zmluvné strany nie sú povinné povoliť prevoz osôb, na vydanie ktorých by nemohlo dôjsť podľa tejto Zmluvy.

Článok 74
Preprava a dočasné dodanie osôb vo väzbe

1. Ak treba vyslúchnuť ako svedkov osoby, ktoré sú vo väzbe na území druhej Zmluvnej strany, orgány uvedené v článku 60 tejto Zmluvnej strany môžu nariadiť ich prepravu a dodanie na územie dožadujúcej Zmluvnej strany, ak tieto osoby budú vo väzbe a ak po výsluchu budú v čo najkratšom čase vrátené.
2. Ak treba vyslúchnuť ako svedkov osoby, ktoré sú vo väzbe v treťom štáte, orgány dožiadanej Zmluvnej strany uvedené v článku 60 povolia prevoz týchto osôb tam i späť územím svojho štátu, pričom sa zachovajú ustanovenia článku 9.

Článok 75
Vydanie vecí

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že si navzájom vydajú:
   a) veci alebo peňažné sumy, ktoré sa získali extradičným trestným činom, pričom sa zachovajú právne predpisy o vývoze vecí alebo prevode peňažných súm;
   b) veci, ktoré môžu byť dôležité ako dôkazy v trestnom konaní; tieto veci sa zašlú i vtedy, ak k vydaniu páchateľa nemôže dôjsť, pretože zomrel, ušiel alebo z iných dôvodov.
2. Ak vydané veci potrebuje dožiadaná Zmluvná strana ako dôkazy v trestnom konaní, môže sa ich vydanie odložiť až do skončenia príslušného konania.
3. Práva tretích osôb k vydaným veciam zostávajú nedotknuté. Veci, ku ktorým jestvujú tieto práva, musia sa vrátiť dožiadanej Zmluvnej strane po skončení konania.

Článok 76
Oznamovanie odsudzujúcich rozsudkov

Obe Zmluvné strany si budú navzájom oznamovať údaje o právoplatných rozsudkoch vynesených súdmi jednej Zmluvnej strany proti občanom druhej Zmluvnej strany, pričom zároveň zašlú odtlačky prstov odsúdených, ktoré sú k dispozícii.

Článok 77
Informácie o predchádzajúcich trestoch

Na žiadosť súdov alebo prokuratúr jednej Zmluvnej strany sa podajú bezodplatne informácie o skorších trestoch osôb obvinených alebo obžalovaných na území tejto Zmluvnej strany.

ČASŤ III
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 78

Táto Zmluva bude ratifikovaná. K výmene ratifikačných listín dôjde v Bukurešti v čase čo najkratšom.

Článok 79

Zmluva nadobúda účinnosť jeden mesiac po výmene ratifikačných listín. Zmluva zostane v platnosti päť rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti.

Ak žiadna zo Zmluvných strán nevypovie Zmluvu aspoň šesť mesiacov pred uplynutím doby piatich rokov, jej platnosť sa predlžuje vždy o ďalších päť rokov.
Dňom, keď táto Zmluva nadobudne účinnosť, strácajú platnosť medzi oboma Zmluvnými stranami:

a) Dohovor o vzájomnej právnej ochrane a právnej pomoci vo veciach občianskych, obchodných a nesporových uzavretý v Bukurešti 7. mája 1925;

b) Dohovor o vydávaní zločincov a právnej pomoci vo veciach trestných uzavretý v Bukurešti 7. mája 1925.

Táto Zmluva bola spísaná vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v jazyku českom a rumunskom, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.
Na dôkaz toho splnomocnenci oboch Zmluvných strán podpísali túto Zmluvu a pripojili pečiatky.
Dané v Prahe 25. októbra 1958.

Z plnomocenstva prezidenta Československej republiky

Škoda v. r.

Z plnomocenstva Veľkého národného zhromaždenia Rumunskej ľudovej republiky

Dumitrescu v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.